

प्रत्यभिज्ञापरिचयस्तंप्राप्त्यसे पूर्वस्मिन्बुभावे ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ इति उद्योगपर्वण्यैलकंठीयेभारतभाष्यशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८३ ॥ ॥ १२ ॥ तत इति ॥ १२ ॥

इदमखंसुदयितं प्रत्यभिज्ञास्यते भवान् ॥ विदितं हितवाप्येतत्पूर्वस्मिन् देहधारणे ॥ ११ ॥ प्राजापत्यं विश्वकृतं प्रस्वापं नाम भारत ॥ नहीदं वेदरामोऽपि पृथिव्यां वापु
मान्कचित् ॥ १२ ॥ तस्मिन् स्वमहाबाहो भृशं संयोजयस्व च ॥ उपस्थास्यति राजेंद्र स्वयमेव तवानघ ॥ १३ ॥ येन सर्वान्महावीर्यान् प्रशासिष्यसि कौरव ॥ न च रा
मः क्षयं गता तेनास्त्रेण नराधिप ॥ १४ ॥ एनसान्तु संयोगं प्राप्स्यसे जातु मानद ॥ स्वप्स्यते जामदग्न्योऽसौ त्वद्वाणबलपीडितः ॥ १५ ॥ ततो जित्वा त्वमेवैनं पुनरुत्था
पयिष्यसि ॥ अस्त्रेण दयितेनाजौ भीष्मसंबोधनेन वै ॥ १६ ॥ एवं कुरुष्व कौरव्यप्रभाते रथमास्थितः ॥ प्रसुप्तं वामृतं वेतितुल्यं मन्यामहे वयं ॥ १७ ॥ न च रामेण
मर्तव्यं कदाचिदपि पार्थिव ॥ ततः समुत्पन्नमिदं प्रस्वापं युज्यतामिति ॥ १८ ॥ इत्युक्त्वा तर्हि ताराजन्सर्व एव द्विजोत्तमाः ॥ अष्टौ सदृशरूपास्ते सर्वे भासुरमूर्तयः ॥
॥ १९ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि अंबोपाख्यानपर्वणि भीष्मप्रस्वापनाखलाभेऽष्टौ सदृशरूपास्ते सर्वे भासुरमूर्तयः ॥ १८३ ॥ ॥ १२ ॥ भीष्म उवाच
ततो रात्रौ व्यतीतायां प्रतिबुद्धोऽस्मि भारत ॥ ततः संचिंत्य वै स्वप्नमवापं हर्षमुत्तमं ॥ १ ॥ ततः समभवद्युद्धं ममतस्य च भारत ॥ तुमुलं सर्वभूतानां लोमहर्षणमद्भुतं
॥ २ ॥ ततो बाणमयं वर्षं वर्षमयि भागवः ॥ न्यवारय महंतं च शरजालेन भारत ॥ ३ ॥ ततः परमसंकुद्धः पुनरेव महातपाः ॥ त्वस्तनेन च कोपेन शक्तिं वै प्राहिणो
न्मयि ॥ ४ ॥ इंद्राशनिसमस्पर्शां यमदंडसमप्रभां ॥ ज्वलंती मग्निवत्संख्येले लिहानां समंततः ॥ ५ ॥ ततो भरतशार्दूलधिष्यमाकाशगंयथा ॥ सामामभ्यवधी
त्तूर्णजत्रुदेशे कुरुद्वह ॥ ६ ॥ अथास्त्रमस्रवद्दोरंगिरैर्गैरि कधातुवत् ॥ रामेण सुमहाबाहो क्षतस्य क्षतजेक्षण ॥ ७ ॥ ततो हं जामदग्न्याय भृशं क्रोधसमन्वितः ॥ चिक्षे
पमृत्युसंकाशं बाणं सर्पविषोपमं ॥ ८ ॥ स तेनाभिहतो वीरो ललाटे द्विजसत्तमः ॥ अशोभत महाराज सशृंग इव पर्वतः ॥ ९ ॥ स संरब्धः समावृत्य शरं कालांतकोप
मं ॥ संदधे बलवत्कृष्य घोरं शत्रुनिबर्हणं ॥ १० ॥ स वक्षसि पपातो ग्रः शरो व्याल इव श्वसन् ॥ महीं राजंस्ततश्चाहमगमं रुधिराविलः ॥ ११ ॥ संप्राप्य तु पुनः संज्ञां
जामदग्न्याय धीमते ॥ प्राहिण्वं विमलां शक्तिं ज्वलंती मशनीमिव ॥ १२ ॥ सा तस्य द्विजमुख्यस्य निपपातभुजांतरे ॥ विद्वलश्चाभवद्राजनूवेपथुश्चैनमाविशत् ॥
॥ १३ ॥ तत एनं परिष्वज्य सखाविप्रो महातपाः ॥ अरुत व्रणः शुभैर्वाक्यैराश्वासयदनेकधा ॥ १४ ॥

३॥ ४ ॥ ५ ॥ धिष्यं नक्षत्रं धिष्यं स्थानाग्निसद्यसु शक्तौ दक्षे चेति मेदिनी जत्रुदेशे कंठकक्षयो रंतराले ॥ ६ ॥ अस्त्रं शोणितं पाठांतरेऽसृगपितदेव ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ कृष्य आकृष्य ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥